resp. oduznán, takže se pokládá za dítě nemanželské. Tato druhá část jest bohatší na změny od dosavadního práva občanského, jimiž nutno se poněkud zevrubněji zabývati.

---

# PRAKTICKÉ PŘÍPADY.

**Obytná bouda postavená na cizí půdě jest stavba podle § 435 obč. zák., platí o ní ustanovení §§ 431—437, 451 a 481 obč. zák., kterých dlužno použíti i pro obor práva exekučního. Jest tu tedy použíti pravidel o vedení exekuce na nemovitosti v knihách pozemkových nezapsané (§§ 90—95 a 134 ex. ř.).**

Jest zjištěno nižšími soudy, že žalobce koupil v exekuční dražbě, zavedené podle předpisů platných pro movité věci (§ 249 a násl. ex. ř.), dne 18. srpna 1928 obytnou boudu ze dřeva s příslušenstvím a že mu byl také udělen právoplatně příklep vydražené věci.

Žalobce tvrdí nyní, že žalovaná používá protiprávně obytné boudy, a domáhá se žalobou toho, aby ji žalovaná vyklidila i s příslušenstvím a odevzdala jemu vyklizenou. Podle doslovu žalobního žádání a celého obsahu žaloby jde o žalobu vlastnickou podle §§ 366 a 367 obč. zák. a náleželo proto zkoumati, jsou-li dány a žalobcem také prokázány její předpoklady, když žalovaná namítá, že žalobce nenabyl vlastnictví k uvedené boudě, ježto tato mohla býti exekučně prodána jen jako příslušenství s nemovitostí samou podle § 252 ex ř. a nikoliv mobilární exekucí.

Nižší soudy dospěly k názoru, že tomu tak jest, ale nelze s nimi souhlasiti.

Podle § 367 obč. zák. nabývá vlastnictví věcí tradicí, kdo bezelstně koupí movitou věc ve veřejné dražbě. Dražba musí však býti p l a t n á. (Randa: Právo vlastnické str. 150.)

Aby se mohla věc správně posouditi, jest si ujasniti, co bylo v daném případě prodáno, případně koupeno.

Žaloba sama praví v žalobě, že koupil obytnou boudu ze dřeva, omítnutou struskou, se stájí a ohradou. Protokol o zájmu a dražbě, sepsaný výkonným orgánem (E X 171/28), označuje zabavený a vydražený předmět jako boudu ze dřeva a cementu $6 \times 7 \times 3$ m, dále boudu dřevěnou $3{\cdot}5 \times 6 \times 2{\cdot}5$ m a hradbou dřevěnou a drátěnou 21 m dlouhou a 15 m širokou.

Není sporu o tom, že bouda byla zřízena na cizí půdě, ne-

boť přiznává to žalobce v odst. II. žaloby a žalovaná v podání č. l. 3.

Podle toho, jak koupenou věc vyznačuje žalobce sám a jak jest popsána v protokolech, sepsaných výkonným orgánem, jest předmět žalobcem vydražený považovati za s t a v b u, jakou má na mysli ustanovení § 435 obč. zák., která byla vystavěna na cizím pozemku nikoli tedy s úmyslem, aby na něm zůstala trvale.

Že má také žalobce zato, že nabyl dražbou »stavby« a nikoliv jen materiálu, z něhož byla bouda zřízena, vyplývá již ze znění žalobního žádání, podle něhož se žádá, aby žalovaná boudu vyklidila.

I když stavby provedené na cizí půdě nemohou býti pokládány za její příslušenství podle § 297 obč. zák., ježto nemají zůstati podle vůle stran na ní trvale, jsou přece vázány hospodářsky na pozemek tím způsobem, že ztratí přenesením na jiné místo pravidelně tolik na ceně, že se to rovná jejich částečnému, mnohdy i úplnému znehodnocení. Vyžaduje proto právní obchod s takovými hospodářsky nepřenositelnými stavbami jiné úpravy, než se jí dostalo obyčejným věcem movitým. Této hospodářské potřebě vyhověla třetí dílčí novela, prohlásila stavby na cizí půdě za rovny nemovitostem, jež nejsou zapsány v knihách pozemkových a změnila za tím účelem §§ 431—437, 451 a 481 obč. zák.

Nových předpisů dlužno použíti obdobně i pro obor práva exekučního. Jest proto důsledné, jak to vyslovil nejvyšší soud již v rozhodnutí čís. 3397 sb. n. s., aby zvláštní pravidla o vedení exekuce na nemovitosti v knihách pozemkových nezapsané (§§ 90—95 a 134 ex. ř.) platila i pro stavby shora uvedené, jichž ostatní právní poměry byly třetí dílčí novelou stejně upraveny jako u těchto nemovitostí.

Nebyla-li tedy exekuční dražba obytné boudy, o niž ve sporu jde, provedena podle zásad platných pro nemovitosti, nelze mluviti o p l a t n é dražbě. Nemohl proto žalobce nabýti příklepem uděleným podle § 278 ex. ř. titulu k vlastnickému právu na vydražené boudě.

Žalobce neprokázal tak, jak mu podle §§ 366 a 367 obč. zák. náleželo, předpoklad vlastnické žaloby, čímž padá i nárok žalobou uplatňovaný.

R o z h o d n u t í n e j v. s o u d u z 15. d u b n a 1930 Rv I 1980/29. J. K.